

Boekverslag Scholieren.com

Een gevaarlijke verhouding of Daal-en-Bergse brieven door Hella S. Haasse

Moniek

Amsterdam 1976

Motivatie:

We hadden in de les besproken welke boeken je voor deze module mocht lezen en daar kwam ook een boek van Hella S. Haasse te sprake. Dat boek leek me niet zo leuk, maar ze schrijft over geschiedenis en ik vind geschiedenis boeken altijd leuk, dus toen dacht ik, ik ga dit boek maar lezen.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda

scholieren
.com

Samenvatting:

Het boek is een briefwisseling tussen Hella S. Haasse en de markiezin de Merteuil die ontstaat als Hella in haar woonplaats Den Haag, als ze in de Daal-en-Bergse Laan tussen wat bosjes het landhuis van de markiezin de Merteuil voorstelt. Het boek is een vervolg op een zeer beroemd boek van Pierre Laclos, *les liaisons dangereuses*. In dit boek worden de gemene streken van de markiezin beschreven. Ze manipuleerde allerlei mensen, stortte ze in het verderf en speelde met ze. Ook bouwt ze torenhoge schulden op. Tot ze de mannelijke variant van zichzelf tegen komt Valmont en ze word verliefd op hem. Maar ze verbreekt de relatie, omdat ze zelf niet gedumpte wil worden. Valmont word dan verliefd op een ander en de markiezin is jaloers. Ze probeert hem te lokken met een spel. Hij moet de jonge en naïeve verloofde van de graaf Gercourt, die de markiezin als enige ooit gedumpte heeft, verlijden. Dit doet hij dan, maar word verliefd op het meisje en uiteindelijk sterft Valmont en de schuldeisers van de markiezin en de familie van haar overleden man spannen en rechtszaak tegen haar aan. De markiezin vlucht dan met haar sieraden en tafelzilver, van de familie van haar man, naar Holland en daar eindigt *les liaisons dangereuses*. En daar gaat het boek van Hella S. Haasse verder. Het gezicht van de markiezin is verminkt door de pest en omdat ze op de vlucht is voor haar schoonfamilie en haar schuldeisers moet ze binnen blijven. De markiezin vindt Holland maar niks, een zwakke afspiegeling van Parijs in haar ogen. Ze leest veel om haar tijd te verdrijven en wordt door haar boekhandelaar op de hoogte gehouden van twee vooraanstaande schrijfsters. Omdat ze niemand meer heeft om aan te schrijven besluit ze aan een denkbeeldig iemand te schrijven, Hella S. Haasse dus. Ze schrijven over en weer en je komt te weten hoe ze over bepaalde dingen denken.

Persoonlijke Reactie:

Mening:

Moeilijk: Ik vond het boek heel erg moeilijk, omdat ik het eerste deel niet gelezen had. In het hele boek staan verwijzingen naar dat boek, in welke brief en wat ze ongeveer gezegd hebben. Dit leest heel erg moeilijk en ik vond het ook moeilijk om me in de hoofdpersoon in te leven. Het boek was heel moeilijk geschreven, je moest er veel voorkennis voor hebben.

Somber: Ik vond het best een somber boek. De markiezin zat hele dagen

opgesloten in haar landhuis en ze laat het klinken als of er bijna nooit mooi weer is, alleen maar grijs en grijs. Haar hele leven overdenkt ze. Haar eigenlijke leven is voorbij en wat ze nu leeft is maar een grove afspiegeling van het echte leven. Dat vind ik heel erg somber en gedeprimeerd. Ze kan nou toch ook nog best wat van haar leven proberen te maken.

Diepzinnig: Over het boek is volgens mij heel goed nagedacht. Er zit heel dikke en moeilijke kost in en er wordt het waarom van de markiezin's handelen besproken. Wat dit met haar jeugd te maken heeft gehad, wat ze fout heeft gedaan en zulk soort dingen. Geen lichtzinnige kost dus.

Saai: Ik kon me heel moeilijk in de hoofdpersonen inleven. Ze deed niks interessant, gewoon haar leven aan zich voorbij laten trekken en daar over schrijven en denken. Ik vond het heel langdradig, haar hele handelen in Parijs word besproken, ik denk dat het begrijpelijker zou zijn als je eerst het eerste deel zou lezen, maar nu vond ik het dus behoorlijk saai.

Werkelijk: Het was wel heel echt, dit kon zo echt gebeurt zijn. En goed geschreven, maar ik vond het te gewoon. Er gebeurde niks speciaals, gewoon een alledaags leven zoals iedereen dat kan hebben. Dit vroeger misschien wel een spannend leven had en die nu vol weemoed terugkijkt. Dat is werkelijk en realistisch. Zo is het leven, maar dat weet ik zo ook wel en hoef ik niet ook nog eens in een boek te lezen.

Effect:

Het onderwerp van het boek is het leven van de markiezin de Merteuil. Op zich is dit best een interessant onderwerp, omdat ze een heel erg bewogen leven heeft gehad. Maar dat vond ik hier heel erg meevallen, er gebeurde niks nieuws met de markiezin, ze zitten als het ware bij de pakken neer en daar vind ik haar eigenlijk niet het type voor, voor zo ver ik dat kan opmaken uit de stukken uit het eerste deel, hoe ze toen was en hoe ze in het tweede deel is.

Ik denk dat de belangrijkste gebeurtenis in het boek is, het voorstellen van Hella S. Haasse van het landhuis van de markiezin, inde bosjes vlak bij haar in de buurt. Ik denk dat dit het belangrijkste is omdat zo het verhaal opgang komt, na aan leiding hiervan worden de brieven geschreven. In het boek spelen de gedachten en de gevoelens van het hoofdpersoon de belangrijkste rol, omdat er haast geen interessant gebeurtenissen in het boek zijn.

Ik vind de markiezin absoluut geen heldin als je haar karakter en daden onder de loep neemt. Ongestoord speelde ze met de levens van mensen en stortte ze in het verderf. Dat vind ik absoluut niet iets waar je trots op mag zijn. Maar aan de andere kant was het zo dat alle mannen zo met de vrouwen spelen. Als je het zo bekijkt vind ik haar wel weer een heldin. Omdat ze niet met zich laat spotten en ze staat

haar mannetje. Ze is slim, mooi en laat in met zich sollen en speelt netzo gemakkelijk met mannen als mannen met vrouwen. Ze laten de mannen mooi een poepje ruiken en zo gezien is ze een heldin. Maar ik zou haar nooit aardig kunnen vinden.

De opbouw van het boek is heel overzichtelijk. Je krijgt eerst een soort inleiding waar de briefwisseling tot stand komt en grof weg het leven van de markiezin wordt geschetst. Daarna volgen de brieven van de markiezin aan Hella en van Hella aan de markiezin. Het boek bestaat voor een groot deel uit flashbacks, er wordt veel terug gekeken en daar dan over nagedacht en dit dan opgeschreven.

Ik vind het moeilijk taalgebruik, ik kan niet precies zeggen wat er zo moeilijk aan is. Het taalgebruik komt me als een dikke stroop voor waar je je heel moeilijk doorheen moet ploeteren. Ik denk dat dit ook met het onderwerp te maken heeft. Het is een heel diepzinnig boek, waarin veel gedacht wordt over moeilijke onderwerpen en dan krijg je vanzelf ook een wat moeilijker taalgebruik.

Verdiepingsopdracht:

- Het verhaal speelt in Den Haag, in twee verschillende tijden. De ruimte verbindt de twee tijden als het ware met elkaar. Omdat Haasse aan het landgoed van de markiezin denkt, de plek dus, komt ze tot een briefwisseling met haar.
- Ik denk dat de thematiek van het verhaal "Niet alles is wat het lijkt". Omdat de markiezin verminkt is, ze heeft geen gezicht meer en omdat ze tijdens haar leven in Parijs zich heel anders voordeed dan ze eigenlijk is. In haar brieven aan Hella Haasse is ze wel heel openhartig, maar buitenstanders om haar heen zien haar als afschuwelijk als ze naar haar gezicht kijken. Dat afschuwelijke gezicht is misschien wel een verwijzing naar haar afschuwelijke daden in Parijs.
- Ik heb gekozen voor de relatie van het leven van de schrijfster en haar werk. Ik heb dit gekozen omdat daar het meeste over te vinden was. En ook duidelijk aanwezig is. Zo is ze acht jaar van haar ouders en broer gescheiden geweest, zonder dat ze wist of ze nog leefden of niet. In veel van haar boeken komt dan ook een scheiding of het zoeken naar een identiteit voor.
- Blz. 182 en 183 uit